

Dosarul nr. 2ra-2206/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Cotruță, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 împotriva lui Valeriu Lupașcu și Anei Lupașcu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2014 ÎMGFL nr.23 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Lupașcu și Anei Lupașcu, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi a SA „Termocom”) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a fost invocat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 23 pe numele pârâților, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat energia termică.

Reclamanta a menționat că Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată pentru perioada 01 noiembrie 2013-01 iunie 2014 constituie suma de 19185,11 lei, pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația privind calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

A solicitat încasarea, în mod solidar, de la pârâți a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 01 noiembrie 2013-01 iunie 2014, ce constituie 19 185,11 lei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 575,55 lei.

Prin încheierea 29 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, procesul fiind suspendat până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza conexă la cererea lui Lupașcu Valeriu împotriva ÎMGFL nr.23 din Chișinău privind obligarea recalculării plății pentru energia termică, obligarea reinstalării echipamentelor de măsurare, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, procesul pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 23 din Chișinău împotriva lui Valeriu Lupașcu și Anei Lupașcu, intervenient accesoriu

SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată s-a reluat.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea și s-a încasat, în mod solidar, de la Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu în beneficiul ÎMGFL nr.23 din Chișinău suma de 19 185,11 lei cu titlu de datorie restantă pentru energia termică prestată în perioada de la 01 noiembrie 2013 până la 01 iunie 2014 cât și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 575,55 lei.

La 17 ianuarie 2019 Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu au declarat apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu, și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, Colegiul a menționat că circumstanțele cauzei denotă cu certitudine că într-adevăr pârâții Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu nu și-au îndeplinit obligația în termenul stabilit, neachitând plata pentru energia termică prestată în perioada 01 noiembrie 2013- 01 iunie 2014, ce constituie suma de 19 185,11 lei. Mai mult, din momentul înaintării cererii, pârâții nu au efectuat careva plăți, ultimii nu achită datoriile formate și nici sumele curente. Contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nu a fost prezentat pentru a stabili, dacă există o clauză contractuală, prin care datoriile existente la momentul înstrăinării apartamentului au fost transmise noilor proprietari.

Totodată a indicat Colegiul că în cazul când se solicită încasarea datoriilor pe perioada, când apelanții /pârâți erau proprietarii acestui apartament, nu se încalcă careva drepturi sau interese ale noilor proprietari în acest proces, întrucât datoria s-a acumulat pînă ce aceștea au devenit proprietari ai acestui apartament, or, potrivit art.59-60 Cod locativ al RM(în redacția Legii nr.2718 din 03 iunie 1983) chiriașul este obligat să plătească la timp chiria și plata pentru serviciile comunale pentru fiecare lună trecută, nu mai târziu de 10 zile din luna următoare, după tarifele aprobate în modul stabilit.

Astfel, a specificat instanța de apel că, deși, pîrîții din anul 2017 nu mai sunt proprietarii apartamentului nu-i scutesc pe aceștia de achitarea datoriei acumulate, întrucât acțiunea a fost înaintată în anul 2014, și reieșind din extrasul din fișa locuinței nr.143631 și certificatul din Registrul bunurilor imobile, se confirmă că pârâții Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu, au fost locatari și au deținut dreptul de proprietate asupra bunului imobil - apartamentul nr.4 din str. S. Lazo, 27, sect. Rîșcani, mun.Chișinău, începând cu 27 iunie 2000 până la 10 aprilie 2017 și datoria în sumă de 19 185,11 lei a fost acumulată anume în perioada când ultimii erau locatari și proprietari ai apartamentului menționat (01 noiembrie 2013-01 iunie 2014).

La 11 septembrie 2019, Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu au declarat recurs împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanțelor la emiterea acestora au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 23 iulie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 11 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Valeriu Lupașcu și Ana Lupașcu împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat